آیا می‌توان تنگه هرمز را صرفاً با ابزارهای الکترومغناطیسی کنترل کرد؟

دگرگونی قدرت در قرن الکترونیک

یادداشت

فرشید فرحناکیان
دکترای حقوق نفت و گاز

هواپیمای حامل جان هیلی؛ وزیر دفاع بریتانیا، در ۲۱ مه ۲۰۲۶ (۳۱ اردیبهشت ۱۴۰۵) پس از بازدید از نیروهای انگلیسی در استونی در حال بازگشت به لندن بود که ناگهان سامانه‌های ناوبری ماهواره‌ای آن از کار افتادند. خلبانان ناچار شدند برای تعیین موقعیت هواپیما به سامانه‌های ناوبری اینرسی قدیمی بازگردند؛ فناوری‌ای که متعلق به دوران پیش از وابستگی کامل هوانوردی به ماهواره‌هاست.

حتی بخشی از تجهیزات کابین هواپیمای Dassault Falcon 900LX نیز دچار اختلال شد. اگرچه هواپیما سرانجام با موفقیت فرود آمد؛ اما از نظر تحلیلگر فارن پالسی؛ الیزابت براو (Elisabeth Braw)، در مقاله «همه‌گیری اختلال در GPS (The Epidemic of GPS Jamming)» این حادثه صرفاً یک رخداد امنیتی نبود؛ بلکه نشانه‌ای بود از ورود جهان به مرحله‌ای جدید از رقابت قدرت‌ها که در آن امواج الکترومغناطیسی به‌اندازه موشک‌ها و ناوهای جنگی اهمیت پیداکرده‌اند.

آنچه در آن پرواز برفراز دریای بالتیک رخ داد، امروز در خلیج‌فارس، دریای سرخ، دریای سیاه، دریای عمان، شرق مدیترانه و حتی پیرامون تایوان نیز در حال تکرار است. بر اساس گزارش‌های تخصصی صنعت دریانوردی، کشتی‌ها یا هیچ سیگنالی دریافت نمی‌کنند یا با سیگنال‌های جعلی مواجه می‌شوند. در حوزه هوانوردی نیز اختلال ناوبری که زمانی پدیده‌ای استثنایی بود، اکنون به وضعیتی تقریباً دائمی تبدیل شده است. تنها در چهار ماه اول سال ۲۰۲۵ بیش از ۱۲۳ هزار پرواز در اروپا تحت تأثیر اخلال یا جعل سیگنال‌های ماهواره‌ای قرار گرفتند. این تحول صرفاً یک مسأله نظامی نیست. درواقع، جهان شاهد ظهور گونه‌ای جدید از رقابت ژئواکونومیک است که در آن هدف اصلی نه نابودی زیرساخت‌های فیزیکی بلکه مختل کردن زیرساخت‌های اطلاعاتی اقتصاد جهانی است.

از ژئوپلتیک تنگه‌ها تا ژئوپلتیک سیگنال‌ها

آلفرد ماهان، قدرت جهانی را در کنترل دریاها می‌دید و هالفورد مکیندر بر تسلط بر سرزمین‌ها تأکید داشت. در قرن بیست‌ویکم، اما لایه سومی به این معادله افزوده شده است: کنترل طیف الکترومغناطیسی در ارتباطات جهانی. اگر در گذشته قدرت‌ها برای مختل کردن تجارت جهانی ناچار بودند تنگه‌ها را ببندند، بنادر را بمباران کنند یا خطوط لوله را هدف قرار دهند، امروز می‌توانند با اخلال در چند سیگنال ماهواره‌ای، همان اثر را با هزینه‌ای بسیار کمتر ایجاد کنند. به همین دلیل است که جنگ الکترونیک دیگر یک قابلیت پشتیبان در میدان نبرد نیست؛ بلکه به یکی از ارکان اصلی اعمال قدرت ژئواکونومیک تبدیل‌شده است.

همزمان با گسترش جنگ الکترونیک، رقابت قدرت‌های بزرگ برای ایجاد سامانه‌های جایگزین ارتباط جهانی نیز شدت گرفته است. آمریکا بر GPS تکیه دارد؛ روسیه سامانه GLONASS را توسعه داده است؛ چین شبکه BeiDou را گسترش داده و اتحادیه اروپا Galileo را راه‌اندازی کرده است. در ظاهر، این پروژه‌ها ماهیتی فناورانه دارند؛ اما درواقع بخشی از رقابت ژئواکونومیک قدرت‌های بزرگ برای کنترل زیرساخت‌های حیاتی اقتصاد جهانی یعنی ارتباطات هستند. کشوری که سامانه ناوبری و ارتباطی آن به استاندارد غالب جهان تبدیل شود، نه‌تنها نفوذ فناورانه بلکه اهرم اقتصادی و سیاسی عظیمی نیز به دست خواهد آورد. سامانه‌های ناوبری ماهواره‌ای تنها برای هدایت کشتی‌ها و هواپیماها استفاده نمی‌شوند. این شبکه‌ها زیرساخت نامریی اقتصاد جهانی محسوب می‌شوند. از زمان‌بندی تراکنش‌های بانکی و فعالیت بورس‌ها گرفته تا مدیریت زنجیره‌های تأمین، لجستیک جهانی، شبکه‌های مخابراتی و حتی سیستم‌های توزیع برق، همگی به سیگنال‌های دقیق ماهواره‌ای وابسته‌اند. به‌بیان‌دیگر، در اقتصاد دیجیتال امروز، GPS همان نقشی را ایفا می‌کند که نفت در اقتصاد صنعتی قرن بیستم ایفا می‌کرد. به همین دلیل است که اخلال در GPS دیگر یک اقدام تاکتیکی نظامی محسوب نمی‌شود؛ بلکه نوعی حمله به شبکه عصبی اقتصاد جهانی است.

تنگه هرمز آزمایشگاه جنگ الکترونیک

در خلال جنگ تحمیلی آمریکا و اسرائیل با ایران، اختلال در سامانه‌های ناوبری در خلیج‌فارس و تنگه هرمز به‌شدت افزایش یافت. به گفته کارشناسان هوانوردی، هر دو طرف برای مقابله با پهپادها و موشک‌های هدایت‌شونده از پارازیت و جعل سیگنال استفاده کرده‌اند و نتیجه آن گسترش اختلال در شبکه‌های ناوبری غیرنظامی بوده است. این مسأله اهمیت ژئواکونومیک بسیار فراتری از میدان نبرد دارد. حدود یک‌پنجم تجارت نفت جهان از تنگه هرمز عبور می‌کند. هرگونه تردید درباره موقعیت کشتی‌ها، اعتبار داده‌های ناوبری یا امنیت عبور و مرور، مستقیماً بر هزینه بیمه، نرخ حمل‌ونقل و قیمت انرژی اثر می‌گذارد. در گذشته، تهدید اصلی برای این گذرگاه، مین‌های دریایی، موشک‌های ضدکشتی یا حملات نظامی بود. امروز اما یک تهدید جدید ظهور کرده است: بی‌اعتبار کردن سامانه‌های ناوبری. اگر کشتی‌ها نتوانند موقعیت دقیق خود را تشخیص دهند، اگر شرکت‌های بیمه نتوانند مسیر حرکت محموله‌ها را تأیید کنند و اگر اپراتورهای بندری از موقعیت واقعی شناورها مطمئن نباشند، هزینه تجارت جهانی به‌شدت افزایش خواهد یافت. به‌بیان‌دیگر، جنگ الکترونیک می‌تواند بدون شلیک حتی یک گلوله، همان اثری را ایجاد کند که پیش‌تر فقط از طریق بستن تنگه‌ها یا حمله به بنادر ممکن بود.

> حدود یک‌پنجم تجارت نفت جهان از تنگه هرمز عبور می‌کند. هرگونه تردید درباره موقعیت کشتی‌ها، اعتبار داده‌های ناوبری یا امنیت عبور و مرور، مستقیماً بر هزینه بیمه، نرخ حمل‌ونقل و قیمت انرژی اثر می‌گذارد. در گذشته، تهدید اصلی برای این گذرگاه، مین‌های دریایی، موشک‌های ضدکشتی یا حملات نظامی بود. امروز اما یک تهدید جدید ظهور کرده است: بی‌اعتبار کردن سامانه‌های ناوبری

ظهور ژئوپلتیک طیف الکترومغناطیسی

قرن بیستم با رقابت بر سر منابع انرژی، خطوط لوله، تنگه‌های دریایی و میادین نفتی تعریف می‌شد؛ اما قرن بیست‌ویکم به‌تدریج با رقابت بر سر زیرساخت‌های اطلاعاتی، شبکه‌های ارتباطی، ماهواره‌ها و کنترل سیگنال‌های طیف الکترومغناطیسی تعریف خواهد شد. اگر نفت «خون» اقتصاد صنعتی بود، سیگنال‌ها «سیستم عصبی» اقتصاد دیجیتال هستند. اقتصاد جهانی امروز نه‌فقط بر جریان کالا و انرژی، بلکه بر جریان مداوم داده، موقعیت‌یابی و زمان‌سنجی دقیق استوار است.

حادثه هواپیمای وزیر دفاع بریتانیا صرفاً یک اختلال فنی یا یک رخداد امنیتی نبود؛ بلکه نمادی از انتقال میدان رقابت قدرت‌های بزرگ از جغرافیا به الکترونیک بود. همان‌گونه که در قرن نوزدهم کنترل کانال سوئز و در قرن بیستم کنترل تنگه هرمز و خطوط نفتی به معنای اعمال نفوذ بر اقتصاد جهانی بود، در قرن حاضر نیز تسلط بر شبکه‌های ناوبری، ماهواره‌ها و زیرساخت‌های ارتباطی می‌تواند به همان اندازه قدرت‌آفرین باشد. جهان در حال ورود به مرحله‌ای است که در آن «حاکمیت بر سیگنال» به‌اندازه «حاکمیت بر سرزمین» اهمیت پیدا می‌کند.

اهمیت این تحول در آن است که جنگ الکترونیک دیگر صرفاً ابزار پشتیبان عملیات نظامی نیست؛ بلکه خود به یک ابزار مستقل اعمال قدرت ژئواکونومیک تبدیل‌شده است. همان‌گونه که تحریم‌های مالی می‌توانند جریان سرمایه را مختل کنند، اخلال در سامانه‌های ناوبری و ارتباطی نیز قادر است جریان تجارت، حمل‌ونقل، بیمه، زنجیره‌های تأمین و حتی بازارهای مالی را دچار اختلال کند. در چنین شرایطی، پارازیت‌ها و حملات سایبری به بخشی از جعبه‌ابزار فشار اقتصادی دولت‌ها تبدیل می‌شوند؛ ابزاری که هزینه استفاده از آن به‌مراتب کمتر از جنگ نظامی و درعین‌حال آثار آن گاه گسترده‌تر و ماندگارتر است.

به همین دلیل، این جمله که «جنگ الکترونیک اکنون به یکی از مؤلفه‌های اصلی جنگ مدرن تبدیل‌شده است» (Electronic warfare is now a key component of modern warfare)، صرفاً یک توصیف نظامی نیست؛ بلکه بیانگر دگرگونی عمیق در ساختار قدرت جهانی است. درواقع باید یک گام فراتر رفت و گفت جنگ الکترونیک اکنون به یکی از مهم‌ترین مؤلفه‌های رقابت ژئواکونومیک قرن بیست‌ویکم تبدیل‌شده است.

پایان عصر امنیت ارزان و ظهور اقتصاد نااطمینانی

شاید مهم‌ترین پیامد جنگ الکترونیک، افزایش «نااطمینانی» باشد؛ کالایی که اقتصاد جهانی بیش از هر چیز از آن گریزان است. در گزارش‌های صنعت دریایی آمده است که برخی خدمه کشتی‌ها حتی تجربه ناوبری بدون GPS را ندارند و ناچار شده‌اند برای ادامه مسیر از شرکت‌های مشاوره‌ای کمک بگیرند. برخی نیروهای دریایی نیز آموزش ناوبری نجومی را دوباره به برنامه‌های آموزشی خود بازگردانده‌اند؛ مهارتی که متعلق به عصر کریستف کلمب، واسکو دوگاما و ماژلان بود. این بازگشت نمادین به فناوری‌های پیشاماهواره‌ای، نشانه‌ای از یک واقعیت بزرگ‌تر است: جهانی که برای چند دهه بر پایه اطمینان مطلق به فناوری‌های فضایی بناشده بود، اکنون ناچار است هزینه‌های آسیب‌پذیری خود را بپردازد. در چنین شرایطی، پارازیت‌ها نه‌تنها امنیت بلکه بهره‌وری اقتصاد جهانی را نیز هدف قرار می‌دهند. یکی از مهم‌ترین پیام‌های این وضعیت آن است که فناوری‌های اخلالگر بسیار ارزان‌تر از فناوری‌هایی هستند که از آنها محافظت می‌کنند.

ساخت یک سامانه پارازیتی نسبتاً ساده است، اما ایجاد شبکه‌های مقاوم در برابر پارازیت نیازمند میلیاردها دلار سرمایه‌گذاری است. این عدم تقارن یادآور منطق جنگ‌های نامتقارن است؛ جایی که مهاجم می‌تواند با هزینه‌ای اندک خسارت‌های بسیار بزرگی به‌طرف مقابل وارد کند. در چنین شرایطی، امنیت ناوبری جهانی به کالایی کمیاب تبدیل خواهد شد.

عصرگذار به تنگه‌های دیجیتال

برای بیش از یک قرن، قدرت‌های بزرگ برای کنترل اقتصاد جهانی بر گلوگاه‌های فیزیکی تمرکز داشتند؛ کانال سوئز، تنگه مالاکا، باب‌المندب، هرمز و پاناما نقاطی بودند که جریان کالا، انرژی و دیگر سرمایه‌ها از آنها عبور می‌کرد. هر قدرتی که بر این گذرگاه‌ها تسلط بیشتری داشت، از نفوذ بیشتری بر اقتصاد جهانی برخوردار می‌شد. اما در دهه سوم قرن بیست‌ویکم، نوع جدیدی از گلوگاه‌ها در حال ظهور است؛ گلوگاه‌هایی که نه روی نقشه جغرافیا بلکه در فضای الکترومغناطیسی قرار دارند. به دیگر سخن اگر هرمز محل عبور نفت است، GPS محل عبور اطلاعات است. اگر بستن یک تنگه می‌تواند جریان انرژی را مختل کند، اخلال در سامانه‌های ناوبری نیز می‌تواند جریان اطلاعاتی را که اقتصاد جهانی بر پایه آن عمل می‌کند مختل سازد.

درواقع، جهان به‌تدریج شاهد شکل‌گیری چیزی است که می‌توان آن را «ژئوپلتیک طیف الکترومغناطیسی» نامید. در این نظم نوظهور، رقابت دولت‌ها صرفاً بر سر کنترل سرزمین، دریا یا منابع طبیعی نیست؛ بلکه بر سر کنترل سیگنال‌ها، داده‌ها، شبکه‌های ارتباطی، ماهواره‌ها و سامانه‌های موقعیت‌یابی نیز هست. همان‌گونه که نفت در قرن بیستم مهم‌ترین دارایی راهبردی اقتصاد جهانی بود، در قرن بیست‌ویکم اطلاعات به همان جایگاه رسیده است.

این تحول بویژه در خاورمیانه اهمیت مضاعف پیدا می‌کند. منطقه‌ای که دهه‌ها مرکز ژئوپلتیک نفت بود، اکنون به یکی از کانون‌های اصلی جنگ الکترونیک نیز تبدیل‌شده است. از خلیج‌فارس تا دریای سرخ، از تنگه هرمز تا شرق مدیترانه، نبردی در جریان است که هدف آن نه اشغال سرزمین بلکه تسلط بر محیط اطلاعاتی میدان نبرد است. در این نبرد، کشتی‌های تجاری، خطوط هوایی، شرکت‌های بیمه و حتی بازارهای جهانی انرژی نیز ناخواسته به بخشی از معادله تبدیل می‌شوند. از همین منظر، افزایش تعداد سامانه‌های جعل سیگنال روسیه در دریای بالتیک، گسترش عملیات اخلال الکترونیک در جنگ آمریکا و اسرائیل با ایران و توسعه سامانه‌های جایگزین ناوبری توسط اتحادیه اروپا، چین و آمریکا را باید اجزای یک روند بزرگ‌تر دانست؛ روندی که بیانگر انتقال تدریجی رقابت قدرت‌های بزرگ از جغرافیای فیزیکی به جغرافیای دیجیتال است.

شاید مهم‌ترین ویژگی این عصر جدید آن باشد که قدرت دیگر صرفاً در اختیار کشوری نیست که بیشترین ذخایر نفت، بزرگ‌ترین ناوگان دریایی یا پیشرفته‌ترین موشک‌ها را در اختیار دارد؛ بلکه در اختیار کشوری است که بتواند زیرساخت‌های اطلاعاتی جهان را پایدار نگه دارد یا در صورت لزوم آنها را مختل کند.

نوبت اول
آگهی مناقصه عمومی
دو مرحله‌ای شماره ۱۴۰۵/۰۶
بانک رفاه کارگران
REFAH KARGARAN BANK
بانک رفاه کارگران در نظر دارد نسبت به تأمین، نصب و پشتیبانی مجوز بهره برداری نرم‌افزار امنیت شبکه و ضد ویروس کسپرسکی به تعداد ۱۳۰۰۰ کاربر دوساله Kaspersky Endpoint Security for Business Advanced جهت سرورها و ایستگاه‌های کاری و تعداد ۵۰۰۰ کاربر دو ساله Kaspersky Embedded Systems Security جهت دستگاه‌های خودپرداز از طریق برگزاری مناقصه عمومی اقدام نماید. داوطلبان شرکت در مناقصه می‌توانند از تاریخ انتشار این آگهی حداکثر تا پایان وقت اداری روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۴/۰۸ با در دست داشتن معرفی‌نامه کتبی مشتمل بر درج شماره شناسه ملی (اشخاص حقوقی) به‌همراه کد ملی (اشخاص حقیقی) و یک فقره فیش بانکی به مبلغ ۲،۰۰۰،۰۰۰ ریال واریز شده به‌حساب شماره ۵۰۰۰۰۱۴ به‌نام اداره حسابداری نزد شعبه پردیس بانک رفاه کارگران در ساعات اداری به اداره تدارکات بانک، به آدرس: تهران، بلوار کشاورز، روبه‌روی بیمارستان پارس، پلاک ۱۵۲، ساختمان بانک رفاه کارگران، طبقه ششم، گروه کارشناسی مناقصات مراجعه و اوراق مناقصه را دریافت نمایند. شایان ذکر است سپرده شرکت در مناقصه به میزان ۴۵،۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰ ریال (چهل و پنج میلیارد ریال) می‌باشد که می‌بایست به‌صورت وجه نقد واریزی به‌حساب فوق یا ضمانت‌نامه بانکی معتبر (به غیر از بانک رفاه کارگران) ارائه گردد.
ضمناً پاکت‌های «الف» و «ب» مناقصه در ساعت ۹:۰۰ صبح روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۴/۲۴ توسط اعضای محترم کمیسیون معاملات بانک در سالن جلسات بانک واقع در تهران، خیابان ولیعصر(عج)، پایین‌تر از میدان ونک، پلاک ۲۵۸۴، طبقه منفی یک مفتوح خواهد گردید.
بانک رفاه کارگران - اداره تدارکات

نوبت اول
آگهی مناقصه عمومی
دو مرحله‌ای شماره ۱۴۰۵/۰۷
بانک رفاه کارگران
REFAH KARGARAN BANK
بانک رفاه کارگران در نظر دارد نسبت به خرید ۲۰۰ دستگاه چاپگر صدور آنی کارت از طریق برگزاری مناقصه عمومی اقدام نماید. داوطلبان شرکت در مناقصه می‌توانند از تاریخ انتشار این آگهی حداکثر تا پایان وقت اداری روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۴/۰۸ با در دست داشتن معرفی‌نامه کتبی مشتمل بر درج شماره شناسه ملی (اشخاص حقوقی) به‌همراه کد ملی (اشخاص حقیقی) و یک فقره فیش بانکی به مبلغ ۲،۰۰۰،۰۰۰ ریال واریز شده به‌حساب شماره ۵۰۰۰۰۱۴ به‌نام اداره حسابداری نزد شعبه پردیس بانک رفاه کارگران در ساعات اداری به اداره تدارکات بانک، به آدرس: تهران، بلوار کشاورز، روبه‌روی بیمارستان پارس، پلاک ۱۵۲، ساختمان بانک رفاه کارگران، طبقه ششم، گروه کارشناسی مناقصات مراجعه و اوراق مناقصه را دریافت نمایند. شایان ذکر است سپرده شرکت در مناقصه به میزان ۳۷،۵۰۰،۰۰۰،۰۰۰ ریال (سی و هفت میلیارد و پانصد میلیون ریال) می‌باشد که می‌بایست به‌صورت وجه نقد واریزی به‌حساب فوق یا ضمانت‌نامه بانکی معتبر (به غیر از بانک رفاه کارگران) ارائه گردد.
ضمناً پاکت‌های «الف» و «ب» مناقصه در ساعت ۹:۰۰ صبح روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۴/۲۴ توسط اعضای محترم کمیسیون معاملات بانک در سالن جلسات بانک واقع در تهران، خیابان ولیعصر(عج)، پایین‌تر از میدان ونک، پلاک ۲۵۸۴، طبقه منفی یک مفتوح خواهد گردید.
بانک رفاه کارگران - اداره تدارکات

آگهی مناقصه عمومی دو مرحله‌ای هم‌زمان با ارزیابی کیفی (یکپارچه)
شماره ۳/۱۴۰۵-۲۵ ت نوبت سوم
شرکت تهیه و تولید مواد معدنی ایران به نمایندگی از سازمان توسعه و نوسازی معادن و صنایع معدنی ایران در نظر دارد مناقصه عمومی با موضوع «ساخت، نصب و راه‌اندازی یک دستگاه برج خنک‌کننده مورد نیاز طرح تولید کاغذ از آهک الیگودرز واقع در استان لرستان» را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به‌شماره ثبت ستاد ۲۰۰۵۰۰۱۰۲۸۰۰۰۰۱۴ و با جزئیات مندرج در اسناد مناقصه با تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار به مبلغ ۲،۵۰۰،۰۰۰،۰۰۰ ریال (دو میلیارد و پانصد میلیون ریال) (واریز نقدی یا ضمانت‌نامه بانکی) برگزار نماید. تاریخ انتشار مناقصه در سامانه ساعت ۱۰ صبح مورخ ۱۴۰۵/۰۳/۳۰ و مهلت زمانی دریافت اسناد مناقصه از سایت تا ساعت ۱۷ مورخ ۱۴۰۵/۰۴/۱۳ و مهلت ارائه پیشنهادات حداکثر تا ساعت ۱۷ روز شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۴/۲۷ و جلسه بازگشایی پاکات صبح روز یک‌شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۴/۲۸ برگزار می‌گردد.
علاقه‌مندان شرکت در مناقصه می‌بایست جهت ثبت‌نام و دریافت گواهی امضای الکترونیکی با شماره ۱۴۵۶ تماس حاصل نمایند و یا به آدرس اینترنتی www.setadiran.ir مراجعه نمایند.

آگهی مناقصه
نوبت اول
تجدید مناقصه عمومی یک مرحله‌ای یکپارچه
شماره IKAC-۱۴۰۵/۰۱
موضوع: انجام خدمات نظافت ساختمان‌ها و اماکن
شرکت شهر فرودگاهی امام خمینی (ره)
شرکت شهر فرودگاهی امام خمینی(ره)(سهامی خاص) در نظر دارد نسبت به برگزاری تجدید مناقصه با موضوع «انجام خدمات نظافت ساختمان‌ها و اماکن شرکت شهر فرودگاهی امام خمینی(ره)» از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به‌شرح زیر اقدام نماید. کلیه مراحل برگزاری مناقصه از مرحله دریافت اسناد ارزیابی پیمانکاران و اسناد مناقصه تا ارائه پیشنهاد قیمت و بازگشایی پاکت‌ها از طریق سامانه مذکور به نشانی www.setadiran.ir انجام خواهد شد. لازم است مناقصه‌گران درصورت عدم عضویت در سامانه ستاد، نسبت به ثبت‌نام و دریافت گواهی امضای الکترونیکی در سامانه یاد شده جهت شرکت در مناقصه اقدام نمایند.
۱- نام و نشانی دستگاه مناقصه‌گزار: شرکت شهر فرودگاهی امام خمینی(ره) (سهامی خاص)- معاونت توسعه مدیریت و منابع
نشانی: تهران، بزرگراه خلیج‌فارس، کیلومتر ۳۰، شرکت شهر فرودگاهی امام‌خمینی(ره)(سهامی خاص)
۲-شرایط متقاضی: دارا بودن گواهی‌نامه تعیین صلاحیت و رتبه بندی شرکت‌های خدماتی با فعالیت خدمات عمومی (کد ۴) رتبه (۵) از وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی دارای اعتبار و سایر شرایط ذکر شده در اسناد ارزیابی کیفی و اسناد مناقصه.
۳-نحوه دریافت و تحویل اسناد ارزیابی کیفی و اسناد مناقصه:
• تاریخ‌های چاپ آگهی: نوبت اول (۱۴۰۵/۰۳/۳۰) - نوبت دوم (۱۴۰۵/۰۳/۳۱)
• شماره فراخوان در سامانه ستاد: ۲۰۰۵۰۰۱۶۲۱۰۰۰۰۵
• مهلت دریافت اسناد از سامانه ستاد: یک‌شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۳/۳۱ لغایت سه‌شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۴/۰۲
• مهلت ثبت اسناد در سامانه ستاد و تحویل اصل پاکت «الف»: تا ساعت ۱۴:۰۰ روز سه‌شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۴/۱۶
• محل تحویل اصل پاکت «الف»: دبیرخانه شرکت به نشانی مندرج در بند ۱
۴-مبلغ تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار: ۴۴،۶۴۰،۹۷۱،۲۹۳ ریال
بدیهی است ثبت مدارک فوق‌الذکر در سامانه مذکور هیچ‌گونه حقی را جهت متقاضیان برای شرکت در مناقصه ایجاد نخواهد کرد.
در صورت نیاز به‌اطلاعات بیشتر متقاضیان می‌توانند با تلفن ۵۱۰۰۸۸۴۵ با دفتر پیمان و امور قراردادها تماس حاصل نمایند.
شماره تماس مرکز راهبری و پشتیبانی سامانه: ۱۴۵۶
شرکت شهر فرودگاهی امام خمینی(ره) (سهامی خاص)

مناقصه پروژه پدیدار
روياساختمان آريا
گروه توسعه ساختمان تدبیر
شرکت رویا ساختمان آریا (سهامی خاص) در نظر دارد تهیه مصالح و اجرای نیرو رسانی و برخی از تجهیزات پست برق پروژه پدیدار را با شرایط و مشخصات مندرج در اسناد مناقصه، به اشخاص حقوقی ذیصلاح (دارای صلاحیت تهیه و اجرای تجهیزات پست های فشار متوسط از اداره برق) واگذار نماید. لذا از اشخاص واجد شرایط که با در اختیار داشتن امکانات فنی و مالی، توانایی اجرای پروژه را دارا می باشند، دعوت می نماید جهت کسب اطلاعات بیشتر و خرید اسناد مناقصه (به مبلغ پنج میلیون ریال) از تاریخ ۱۴۰۵/۰۳/۳۰ لغایت ۱۴۰۵/۰۴/۰۹ (به غیر از پنج شنبه ها و ایام تعطیل) از ساعت ۸:۰۰ الی ۱۶:۰۰ به دفتر مرکزی شرکت به نشانی: تهران، میدان ونک، خیابان برزیل شرقی، خیابان شمس لاهیجانی، بن بست ۱۲، پلاک۷، طبقه اول، شماره تلفن: ۸۴۳۴۸ (داخلی ۳۱۷) مراجعه و یا تماس حاصل نمایند.
• تهیه و خرید برخی از تجهیزات پست برق (مطابق اسناد)، توسط کارفرما انجام می گردد.
• در صورتیکه مناقصه گر صلاحیت تهیه و اجرای تجهیزات پستهای فشار متوسط از اداره برق را نداشته باشد، پیشنهاد قیمت ایشان پذیرفته نخواهد شد.
• تضمین شرکت در مناقصه به مبلغ ۲،۵۰۰،۰۰۰،۰۰۰ ریال بوده که بصورت ضمانت نامه بانکی، چک تضمین شده بانکی و یا واریز به شماره حساب شرکت رویا ساختمان آریا میسر می باشد.
• سایر شرایط در اسناد مناقصه بطور کامل درج شده است.
• آخرین مهلت تحویل پاکات پیشنهادی، ساعت ۱۶:۰۰ روز شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۴/۱۳ می باشد.
• این شرکت در رد یا قبول یک یا کلیه پیشنهادات مختار است.
• هزینه چاپ آگهی به عهده برنده مناقصه می باشد.
www.arc.co.ir www.tcdgroup.ir

آگهی تجدید مناقصه عمومی
یک مرحله‌ای هم‌زمان با ارزیابی (یکپارچه)
نوبت دوم
بیمه ایران
شرکت سهامی بیمه ایران در نظر دارد نسبت به انتخاب پیمانکار امور حفاظتی و مراقبتی و تأمین انتظامات و نگهبان از طریق مناقصه عمومی یک مرحله‌ای اقدام نماید.
از شرکت‌های تأمین‌کننده که دارای شرایط لازم می‌باشند دعوت می‌شود حداکثر تا ساعت ۱۲:۰۰مورخ ۱۴۰۵/۰۴/۰۶ جهت دریافت فایل الکترونیکی شرایط شرکت در مناقصه به سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد ایران) مراجعه و پس از تکمیل مدارک و اسناد درخواستی و بارگذاری در سامانه تدارکات الکترونیک، نسبت به تحویل پاکت‌های پیشنهاد خود حداکثر تا ساعت ۱۲:۰۰ روز یک‌شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۴/۲۱ به دبیرخانه کمیسیون معاملات این شرکت واقع در خیابان ملاصدرا، شیرازجنوبی، برزیل غربی، شماره ۵۱، ساختمان شرکت سهامی بیمه ایران، طبقه ششم اقدام و رسید اخذ نمایند.
شماره مناقصه ثبت شده در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت: ۲۰۰۵۰۰۱۰۳۸۰۰۰۰۱۰
دبیرخانه کمیسیون معاملات